

Sygn. akt II CSK 621/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko M. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 marca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 22 stycznia 2015 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powódka wniosła skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania podniosła oczywistą zasadność skargi oraz występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona – już nawet na tle zapadłych w tej sprawie rozstrzygnięć sądowych widać wyraźnie, że problem nie jest jednoznaczny, a w szczególności może budzić wątpliwości ocena stanu faktycznego – czy doszło do wydania konia. Zarzut w tym zakresie może zostać podniesiony jako zarzut kasacyjny, lecz nie świadczy o oczywistej zasadności skargi. Istotne zagadnienie prawne ma dotyczyć

tego, czy wydanie przedmiotu sprzedaży, o którym mowa w art. 548 k.c., jest już zapewnieniem kupującemu możliwości jego odbioru, czy dopiero rzeczywiste przejęcie rzeczy do dyspozycji kupującego. Kwestia ta nie da się jednoznacznie prawnie przesądzić, bo zawsze zależy od oceny całokształtu stanu faktycznego, a to dlatego, że wydanie jest czynnością faktyczną, a nie zdarzeniem prawnym. Niewątpliwie wydanie zawsze polega na tym, że władztwo faktyczne nad rzeczą przechodzi na inną osobę. Nie można jednak wykluczyć, że strony zgodzą się „podzielić” władztwem faktycznym nad rzeczą, jak np. miało to miejsce na tle tej sprawy: wówczas wydaniu będzie towarzyszyło przejście określonych uprawnień faktycznych do korzystania z rzeczy. Rzeczywiście w orzecznictwie Sądu Najwyższego zarysowała się rozbieżność na tym tle. Jednakże na tle tej sprawy nie uzasadnia to przyjęcia skargi do rozpoznania, bo w tych konkretnych okolicznościach Sąd Najwyższy już przesądził we wcześniejszym rozstrzygnięciu, że o ile może nawet budzić wątpliwości to, czy do wydania konia doszło, to jest jasne, że sprzedawca, na którym spoczywa dowód, tej okoliczności w stanie faktycznym sprawy nie udowodnił. Takie też stanowisko zajął Sąd II instancji w zaskarżonym orzeczeniu, a ustalenie stanu faktycznego i ocena dowodów z woli ustawodawcy nie podlegają kontroli kasacyjnej.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

db

[l.n]